

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/272/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212203306
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4212203306.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: Y. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. D. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka: Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpený HKP Legal, s. r. o. so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 45,94 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 6. augusta 2012, č. k. 8C/75/2012-57, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania vedľajšieho účastníka z r u š u j e a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie vo veci zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že odporcovi, ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 96 ods. 1 OSP, a keďže právny zástupca navrhovateľa v plnom rozsahu vzal svoj návrh späť a žiadal konanie zastaviť, súd prvého stupňa s poukazom na § 96 ods. 1 OSP rozhodol tak, že konanie zastavil. Následne úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania s poukazom na § 142 ods. 1 OSP, pretože mu žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnil. O trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodol v zmysle § 150 ods. 1 písm. OSP tak, že mu ich nepriznal, pretože mal za to, že jeho trovy nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Poukázal pritom na to, že vedľajší účastník vo veci nevystupoval ako splnomocnený zástupca odporcu a o vstupe do konania odporca nemal doposiaľ ani vedomosť. Zdôraznil, že vedľajší účastník sa žiadnym spôsobom na odporcu nenakontaktoval, len oznámil vstup do konania, pričom o predmetnom konaní nemal žiadnu vedomosť (oznámenie vstupu do konania je v množstve vecí totožné a všeobecné). Mal za to, že vedľajší účastník sa sám, dobrovoľne rozhodol vstúpiť do konania. Navyše dodal, že právny zástupca vedľajšieho účastníka si uplatnil trovy konania, ktoré nevyčísli. Súd prvého stupňa preto považoval spôsob konania právneho zástupcu - oznámenie o vstupe združenia do konania, žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania, za neobvyklý. Zdôraznil, že vo vnesenej námietke premlčania právnym zástupcom vedľajšieho účastníka sa neuvádzajú žiadne konkrétne námietky, ktoré by sa vzťahovali na konkrétnu vec, sú uvádzané len všeobecné formulárové tvrdenia. V danom prípade bolo možné konštatovať, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a ne hospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania.

Proti tomuto uzneseniu podal vedľajší účastník včas odvolanie, odôvodniac ho nesprávnym právnym posúdením veci, spočívajúcim v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 150 OSP. Pre aplikáciu ustanovenia § 150 OSP sa podľa neho vyžadovalo, aby sa jednalo o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. Mal za to, že citované odôvodnenie napadnutého rozhodnutia neobsahovalo také dôvody, pre ktoré by mohla byť aplikácia § 150 OSP dôvodná a správna. O procesnej

disciplinovanosti vedľajšieho účastníka v tomto prípade nemohlo byť sporu z dôvodu, že vedľajší účastník si uplatňoval v konaní iba dva úkony právnej služby. Súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 prvá veta OSP a zistiť, či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a či navrhovateľ svojim nedôvodne podaným návrhom nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Tým, že navrhovateľ zobral žalobu v celom rozsahu späť, zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie odporcu. Pri zohľadnení základných skutkovo-právnych okolností tohto a ďalších obdobných konaní iniciovaných navrhovateľom bolo nepochybné, že dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom spolu s vedomosťou, že dlh odporcu bol v čase podania návrhu premlčaný. Považoval za nepochybné, že navrhovateľ sa spoliehal na právnu negramotnosť spotrebiteľov a po pristúpení vedľajšieho účastníka a vznesení námietky premlčania právny zástupcom bol nútený vziať návrh späť. To podľa neho znamenalo, že odporca bol v konaní úspešný vďaka úkonu vedľajšieho účastníka, za ktorý vedľajšiemu účastníkovi nebola napadnutým uznesením priznaná náhrada trov konania. Vzhľadom na skutočnosť, že na strane odporcu vystupoval vedľajší účastník, ktorý podľa ustanovenia § 93 ods. 4 OSP má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník a vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy v súvislosti s vykonávaním úkonov právnej služby právny zástupcom, namietal, že súd mal v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobnejšie uviesť dôvody, prečo náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal. Poukázal tiež na to, že vedľajší účastník je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. V kontexte uvedeného stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval za účelové a zjavne nesprávne a odporujúce zákonom SR a predpisom EÚ. Absurdnosť takéhoto stanoviska zvyrazňovala podľa neho skutočnosť, že navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou, ktorá skupuje pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv a samotný navrhovateľ je v konaniach zastúpený advokátom, na základe čoho si navrhovateľ v konaniach uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia a súdy mu ju priznávajú. Bez právneho posúdenia vecí a bez vznesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadnuté, pričom je možné a aj pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný obdobne, ako boli neúspešní mnohí ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky v prevažnej väčšine zo spotrebiteľských zmlúv. Súd prvého stupňa svojim postupom a nepriznaním náhrady priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní a zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka. Vzhľadom k uvedenému mal za to, že je dôvodné vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy konania. Okrem toho dodal, že vedľajšiemu účastníkovi nemožno odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom. Z uvedených dôvodov navrhol napadnuté uznesenie v časti výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi zmeniť tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania alebo v tejto časti výroku napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania (podľa § 214 ods. 2 OSP) a po preskúmaní uznesenia v napadnutej časti dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania vedľajšieho účastníka je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

Z obsahu podaného návrhu vyplýva, že navrhovateľ sa ním proti odporcovi domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 45,94 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 13,28 eura od 11. 12. 2009 do zaplattenia a trovy konania. V žalobnom návrhu navrhovateľ uviedol, že dňa 30. 06. 2006 uzavrel postupca s odporcom Zmluvu č. 212242984, na základe ktorej poskytol postupca odporcovi peňažné prostriedky. Odporca splátky v stanovených termínoch neplnil, čím porušil svoju povinnosť. Z toho dôvodu došlo k odstúpeniu od zmluvy a vyzvaníu odporcu na úhradu dlžnej sumy.

Vo veci bolo vytyčené pojednávanie na 06. 08. 2012, pričom dňa 08. 06. 2012 bolo súdu doručené oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania, jeho žiadosť o zaslanie návrhu na začatie konania a vznesenie námietky premlčania k nárokom uplatňovaným voči odporcovi. Právny zástupcom vedľajšieho účastníka bol zaslaný návrh a právny zástupcom navrhovateľa bol oznámený vstup vedľajšieho účastníka do konania. Následne, podaním zo dňa 12. 07. 2012 navrhovateľ zobral

podľa ustanovenia § 96 ods. 1 OSP návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Okrem toho sa vyjadril k trovám konania vedľajšieho účastníka, ktoré žiadal nepriznať. Napadnutým uznesením bolo konanie zastavené a o trovách konania bolo rozhodnuté tak, že odporcovi, ani vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania nepriznala.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej-ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštného zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Musí však ísť o celkom výnimočné prípady, ktorých výnimočnosť môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.

V danej veci vedľajší účastník na strane odporcu podaným odvolaním napadol výrok súdu prvého stupňa o trovách konania vedľajšieho účastníka, ktorým rozhodol tak, že náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal. Popri zásade úspechu vo veci platí pri trovách konania aj zásada zavinenia, pričom zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Ak potom navrhovateľ vzal návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcu (R 49/1993). Keďže aj v danej veci vzal navrhovateľ po vznesení námietky zaujatosti vedľajším účastníkom na strane odporcu návrh späť, pričom dôvod späťvzatia návrhu neuviedol, platí, že z procesného hľadiska zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi, ako aj vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko v zmysle § 137 OSP k trovám konania patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď o trovách vedľajšieho účastníka rozhodol podľa § 150 ods. 1 OSP (nesprávne uviedol § 150 ods. 1 písm. OSP), preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil a vec mu vrátil v súlade s ustanovením § 221 ods. 2 OSP na ďalšie konanie s tým, že súd prvého stupňa mal správne o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 OSP, vyzvať vedľajšieho účastníka na vyčíslenie trov konania, keďže žiadal priznať ich náhradu, a následne sa zaoberať účelnosťou trov konania uplatnených

vedľajším účastníkom. Názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa v ďalšom konaní viazaný (§ 226 OSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.